

NAŠA SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO
LETO III. STEV. 11
BEOGRAD
9. junija 1957
Izhaja dvakrat mesečno,
vsako drugo nedeljo
CENA 10 DINARJEV
LETNA NAROČNINA 250 DIN

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

AKTUALNA TEMA

SOCIALISTIČNA KOOPERACIJA

Neposredna kooperacija zadrugnih organizacij z individualnimi proizvajalci je najprikladnejša oblika sodelovanja kmetov pri družbenih kmetijskih skladih. Nekatere zadruge so na tem področju že dosegle lepe rezultate. Predosem si te zadruge prizadevajo, da bi bile v popolnem pomenu besede organizatorke vse kmetijske proizvodnje na svojem področju ne glede na lastniške odnose. Postale so vodilni gospodarski činitelj na vasi predosem zaradi svoje iniciative in gospodarske moči. Gospodarsko pa so se okrepile, ker so se že od samega začetka usmerile h krepitvi zadrugnih skladov: k nakupovanju strojno traktorskega parka, k pospeševanju kmetijskih servisov itd.

Največ sredstev so te zadruge ustvarile same, nekatere pa so jih še okrepile z deleži individualnih kmetov. S temi sredstvi so po potrebi vzele še kredit. Večino zadrugnih skladov so zadruge povečale ne samo z razliko pri cenah odkupljenih kmetijskih pridelkov, še manj pa s trgovino na drobno, temveč predosem s prodajo svojih uslug individualnim kmetom in s sodelovanjem z njimi v proizvodnem procesu: pri oranju, sejanju, žetvi, pri pridelovanju kakovostnih semen z zagotovitvijo umetnih gnojil, z nudenjem strokovne pomoči itd.

Vsako delo ima svojo ceno, za katero se zadruga in kmet dogovorita. Dohodek delita po vrednosti vloženega dela z ene in z druge strani na temelju gospodarskega računa. Cena zadrugnih uslug mora biti taka, da lahko zadruga ne samo plača lastne stroške, temveč prao tako, da obnavlja in povečuje svoje sklade, pa spet ne previsoka in s tem neprimer-na za kmeta.

Kmetje so zadovoljni s takim sodelovanjem. Radi imajo čist račun in se ne branijo plačati določeno ceno zadrugi, če jim ta res pomaga, da pridejo do večjih donosov.

T.S.

PRVI KONGRES delavskih svetov

Priprave za prvi kongres delavskih svetov se končujejo in le nekaj dni nas loči od njegovega začetka. Sestava tega edinstvenega zbora zastopnikov neposrednih proizvajalcev, tematika, o kateri bodo razpravljali, kakor tudi čas, v katerem bo, dajejo kongresu poseben pomen. Zato je tudi razumljivo zanimanje, ki ga je ta kongres zbudil ne samo med delovnimi kolektivi, temveč tudi med vsemi našimi družbenimi in političnimi organizacijami, znanstvenimi institucijami, znanstvenimi in javnimi delavci, ki so požrtovovalno pomagali pri pripravah zanj. Po prijavah tujih delegatov je razvidno, da se zelo zanimajo za delo kongresa tudi razne sindikalne, pa tudi druge delavske in politične organizacije izven naše države.

Prvi kongres delavskih svetov bo zbral sedemletne izkušnje delavskega samoupravljanja v Jugoslaviji in bo najizrazitejša manifestacija tako razvoja socialističnih družbenih odnosov v naši državi, ki so doživeli od uvedbe delavskih svetov kakovostne spremembe, kakor tudi razvoja proizvodnje, ki je dobila v pobudi neposrednih proizvajalcev novo spodbudo. Z izročitvijo podjetij v upravljanje delovnim kolektivom se je začelo razreševanje stoletnega protislovja, ki je izviralo iz tega, da so bili proizvajalci ločeni od proizvodnih sredstev. Sedemletna praksa delavskega samoupravljanja je v naših razmerah uveljavila ob drugih ustreznih institucijah prav delavske svete kot najprimernejšo obliko za razrešitev teh protislovij. Tako je prišel naš delavski razred v popolnoma nov položaj, ker delavci niso več samo proizvajalci, temveč tudi upravljalci družbenih proizvodnih sredstev.

Ves ta proces je imel močan vpliv tudi na nadaljnji razvoj politične zavesti delavskega razreda. Že bežen pogled na naše družbeno politične odnose potrjuje to ugotovitev. Upravljanje gospodarskih organizacij, sodelo-

Rato DUGONJIĆ

vanje v zbora proizvajalcev, komunah in drugih oblikah družbenega upravljanja je okrepilo v delavcih zaupanje v lastne sile in sposobnosti, je pozitivno vplivalo na razvoj socialističnih odnosov nasproti družbeni skupnosti kot celoti, okrepilo je zavest o povezanosti interesov posameznikov, kolektivov in družbe, posebno pa zavest o tem, da lahko rešujejo materialni položaj tako posameznika kakor družbene skupnosti z lastnim prizadevanjem. Samo dejstvo, da dela v organih delavskega upravljanja nad 500 tisoč delavcev na leto, z drugimi besedami, da je tretjina delavskega razreda v teh sedmih letih sodelovala v delu delavskih svetov, govori o tem, kako velikega pomena je bilo delavsko samoupravljanje za razvoj politične zavesti in gospodarsko izobraževanje naših delovnih ljudi.

Sedemletna izkušnja našega gospodarskega sistema, zasnovanega na samostojnosti gospodarskih organizacij, (Nadaljevanje na drugi strani)